

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

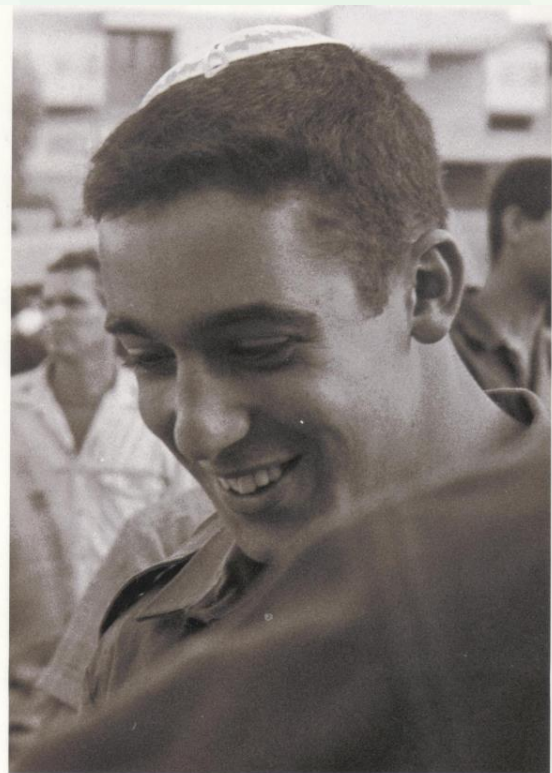
מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אייל מישאל לוי ז"ל

אייל מישאל לוי נולד בירושלים ביום שבת, ג' בתמוז תשל"א, 26.6.1971, בן ליאיר ורותי ואח לאביטל, אחותו הבכורה, אורית ואופירה שצעירות ממנו. אייל ואביטל גדלים כתאומים, ביניהם נרקם קשר מיוחד וחזק אשר הלך והתחזק עם השנים.

אייל גדל והתחנך בשכונת גבעת מרדכי בגנים ובבית הספר היסודי "ציון עזרי" ועם עלייתו לכיתה ד' הצטרף כחניך לתנועת 'בני-עקיבא' בסניף מרכז.

על הילד שהיה

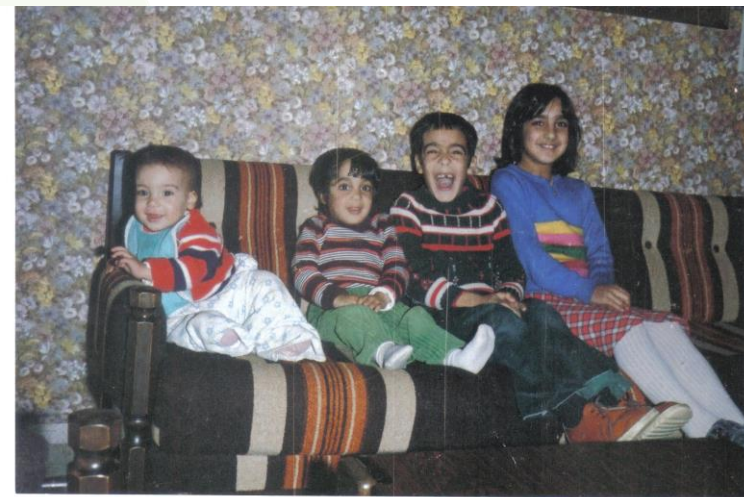
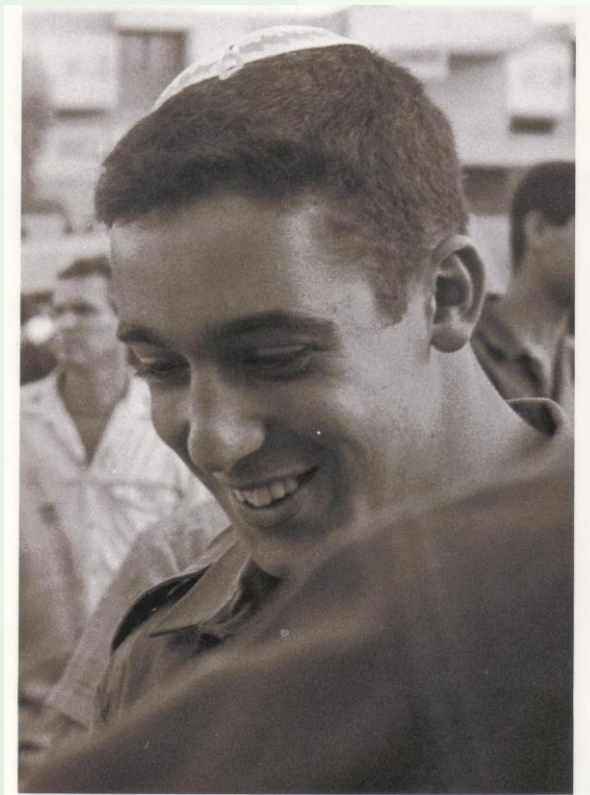
כבר בילדותו המוקדמת בלט אייל בקול הזמיר שלו ובביטחונו העצמי. תמיד מילא תפקידים מרכזיים בחגיגות בגן. קולו הערב ושירתו עוררו התפעלות בסביבתו וכבר בגיל שלוש הוא שר את "אנעים זמירות" בבית-הכנסת השכונתי.

אייל היה ילד חסון ומוצק, רזה אך חזק, שאינו הולך, תמיד רץ. הוא היה חברותי, תוסס ומלא חיים.

גיל ההתבגרות

אייל המשיך את לימודיו בישיבה המקצועית "קרית נוער" במגמת אלקטרוניקה, תחום בו בלט ביכולותיו וכישוריו.

בבני עקיבא המשיך אייל והפך למדריך בסניף קרית יובל. אייל גמא מרחקים ולא נרתע, היה מדריך יוזם, מארגן ואיכפתי, שמשקיע את מיטב זמנו ומרצו למען פעיליו בתנועה.

תחביבים ותחומי עניין

אייל חבב ספורט, גמע מרחקים ברכיבה על אופניים, התאמן בריצה ועסק בפיתוח הגוף. כך מנער רזה הפך לבחור חסון ושרירי, אך עדיין קל רגליים.

אייל אהב לעסוק גם בקריאת ספרים ואיסוף בולים, אהב מאוד בעלי חיים ואהב לטייל ברחבי הארץ.

את מרבית זמנו בילה אייל עם חבריו, הוא האמין מאוד בערך החברות והשקיע בכך לא מעט.

לפני הגיוס לצה"ל

טרם גיוסו לצבא הצטרף אייל ל'פרוייקט גולני' והיה חדור מוטיבציה להתגייס לחייל הקרבי ולהגיע לפיקוד, לקו הראשון ולהגנה על המולדת.

הגיוס לצה"ל

בשלהי אוקטובר 1989, התגייס אייל והגיע לגיבוש טיס. אייל רצה בכל מאודו לנשור, כדי להגיע לגולני ולהצטרף לחבריו. ואכן, בהמשך הצטרף אל משפחת גולני ומיד התבלט כדמות מרכזית.

השירות הצבאי

אייל המשׁיך את מסלולו הקרבי בקורס מ"כים, וסיימו בהצטיינות, קיבל דרגת רב"ט וחזר לפלוגה להמשך אימונים ופעילות מבצעית.

לאחר מכן, יצא לקורס קציני חי"ר, קיבל את דרגת הקצונה ונשלח לשרת בגדוד "ברק", תחילה כמ"מ ובהמשך כמ"פ - ויצא לפעילות מבצעית בלבנון.

השירות הצבאי

לאורך כל שירותו הצבאי שימש לו הבית כתחנה לאגירת כוח ולהצטיידות, תרתי משמע. בני הבית היו נאספים כולם לקבל את פניו בסופי השבוע. אייל השתדל שלא להדאיג את אמו. דעת הוריו היתה חשובה לו מאוד. פעמים רבות מצאו עצמם בני הבית מחכים לחופשתו, כדי להיוועץ עמו.

אייל עמד בפני סיום שירותו והתבקש להאריכו במעט, הוא נענה, כמובן.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

בקיץ תשנ"ג שהה גדודו של אייל בלבנון באזור הכפר זביקין, כחלק מכוחות צה"ל שהחזיקו את קו הגבול.

ביום ב' באלול תשנ"ג (19.8.1993), לאחר ליל מארב, יצא אייל בראש כוח של לוחמים לקראת המשך המשימה, חיפוש מסתור בתצפית למניעת מעבר מחבלים ליישובי הצפון. עם שחר, נכנס לוואדי "אל פארש". בתנאי שטח קשים נתקל אחד החיילים בתיל ממעיד, ובכך הופעלו כמה מטעני צד. אייל נהרג במקום. עמו נהרגו שישה מלוחמיו ושניים נפצעו. הוא הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. בן עשרים ושתיים היה בנופלו.

הספדים

במכתב ניחומים למשפחה כתב מפקדו: "אייל היה בין טובי לוחמינו ונפל תוך מילוי תפקידו בהגנה על יישובי הצפון. אנו נמשיך ללכת באותה מסירות שאפיינה כל כך את בנכם".

מתוך הדברים שכתבו חבריו לאחר אותו יום: "דמותו של אייל העולה בזכרוננו, כולה חיות. אייל הציני, שידע לזרוק את המלה הנכונה במקום הנכון, והשכיב את כל החבר'ה בצחוק. אייל המפקד, ההולך בראש חייליו ומהווה עבורם מודל לחיקוי והערצה. אייל החבר, המלא באהבת הארץ, שיזם והשתתף באין ספור טיולים שערכנו".

הוקם [אתר](#) לזיכרו של אייל והמשפחה הוציאה ספר לזכרו.

בנוסף, ביום ג' בתמוז תשנ"ד, יום הולדתו, יצאו כמאה חברים של אייל ושל המשפחה ליום בטבע כזכרון לאייל. כך, מידי שנה בתאריך הולדתו מתקיים טיול משפחות באותן פינות חמד בהן נהג אייל לבקר.

הנצחה

יותר מעשור לאחר שסיים שירות מילואים מלא, החליט אביו של אייל, רס"ר (מיל") יאיר לוי, להתנדב למילואים בשנית בחטיבת המילואים "כרמלי" בגולני. הוא סיפר שמאחורי הצורך העז שלו לתרום עומדת תחושת שליחות נוספת ועיקרית - להמשיך את דרכו של בנו, סגן אייל מישאל לוי ז"ל, סמ"פ בחטיבת גולני.

[קישור](#) לקריאת הכתבה המלאה באתר "במחנה"

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

